

SUKKANAUHA- KÄÄRME

Thamnophis sp.
(Engl. Garter Snake)

Sukkanauhakäärmeet ovat kotoisin Pohjois-Amerikasta, jossa niitä tavataan hyvin erilaisista ympäristöistä: purojen, jokien ja lammikoiden tuntumasta, pelloilta, metsikoista ja metsänrajoista, kivikkosilta rinteiltä, rämeiltä, lähestä vain!

Laji onkin levinneisyysalueillaan tyypillisimpiä käärmeitä sopeutuvasen luonteensa ansiosta.

Thamnopsis-suku on laaja, siihen sisältyy 28 lajia ja kaikkiaan 64 alalajia. Tosin, niistä läheskään kaikkia ei pidetä yleisesti terraarioeläiminä. Suomeksi yleisimmät lajit lienevät *Thamnophis sirtalis* (13 alalajia), sekä *Thamnophis radix* (2 alalajia), toki muitakin lajeja on satunnaisesti saatavilla.

Sukkanauhakäärmeitä on hyvin erikokoisia. Pienimmästä päästä on *Thamnophis butleri* joka saattaa jäädä alle 50 cm pituiseksi. Yksi kookkaimmista on *Thamnophis gigas*, joka saattaa kasvaa 160 cm pituiseksi. *Thamnophis sirtalis* eli yleinen sukkanauhakäärme on tyypillisesti noin 90-120 cm pituinen, naaraat ovat usein koiraita kookkaampia.

Luonteeltaan sukkanauhakäärmeet saattavat ensi alkuun hermostuneita, mutta tottuvat usein käsittelyyn suhteellisen hyvin. Luonnossa sukkanauhakäärme puolustautuu pakemalla, kiinni otettaessa arka yksilö saattaa erittää voimakasta tuoksua anaalirauhasistaan ja voipa se tyhjentää suolensakin häiritäjän päälle. Äärimmäisessä tilanteessa se voi jopa purra, kuten mikä tahansa pelokas eläin.

Sukkanauhakäärmeiden elinikä terraario-oloissa on noin 10-20 vuotta.

TERRAARIO

Sukkanauhakäärme on useimmissa

muista käärnelajeista poiketen aktiivinen päiväsaikaan. Se viettää suurimman osan ajastaan maassa, mutta myös kiipeilee jonkin verran. Jonkinlainen minimikoko täysikasvuisen käärmeen terraariolle on 90x40x50 cm. Samassa terraariossa voidaan pitää useita yksilöitä, mutta käärme viihtyy yksinkin. Varmista terraarion riittävä koko jo ostotilanteessa Faunattaren henkilökunnalta.

Kiipeilyyksiksi sopivat kaikki tukevat lehtipuiden oksat, jotka kiinnitetään terraarion siten, ettei käärme pääse painollaan kiipeilyyksia kaatamaan tai katkomaan.

Terraarion pohjalle laitetaan piilopaikkoja. Tähän sopii kaarnanpalat, kukkaruukun puolikkaat tai vaikka nurin käännetty pajukori, jonka alle käärme voi mennä. Jos terraariossa on useita käärmeitä, on niiden kaikkien mahdollista samaan aikaan piilotelemaan. Mielellään piiloja saisi olla useampikin, jotta ne voivat halutessaan olla yksin.

Kasvillisuutena voidaan käyttää oikeita kasveja, kunhan ne eivät ole teräväreunaisia tai piikkikäitä. Tekokasvit kestävät käärmeiden kiipeilyharjoitukset usein paremmin kuin oikeat.

Pohjamateriaaliksi sopii lannoittamaton turve, kaarnahake, terraariomatto, sanomalehti tai pölisemätön jyrtsijän kuivike. Materiaaleja voi myös yhdistellä.

Pohja pidetään kuivana. Käärme nauttii pohjamateriaalin kaivautumisesta, joten materiaalia saa olla useampi sentti.

Peruslämpötilaksi terraarioon sopii noin 25 astetta. Jotta käärmeen aineenvaihdunta pysyisi käynnissä, tarvitsee se lämmittelyalueen, jossa lämpötila saa kohota 35 asteeseen. Lämmittelyalueen lämmönlähteeksi valitaan joko keraaminen lämmitin, lämpömatto, lämpökaapeli tai lämpölamppu, joka suojataan siten, ettei käärme voi siihen itseään polttaa. Lämpölampuksi sopii tavallinen hehkulamppu tai matelijoille tarkoitettu lämpölamppu.

Valaistukseksi terraarioon sopii matelijakäyttöön tarkoitettu UVB-loisteputki. Sopiva valaistusaika on 12 h vuorokaudessa. Kätevintä on kytkeä sekä valaistus että lämmitys ajastimeen, jolloin päivittäisestä lamppujen ja lämmityksen päällä olosta ei tarvitse erikseen huolehtia.

Sukkanauhakäärme on loistava uimari ja tarvitsee reilun vesitilan. Suurehko vesiestia periaatteessa riittää, mutta mikäli terraario on kookas, voidaan siitä rakentaa paludaario, eli akvaterraario jossa vesialue rajataan omaksi tilakseen. Tällöin vesialueelle voidaan sijoittaa akvaariokäyttöön tarkoitettu suodatin, jotta vesi pysyy puhtaana.

